

Cum să-ți alegi anvelopele! Sfaturi pentru siguranța ta!

Anvelopele sunt unele dintre cele mai importante componente ale unui autoturism.

Legislația în vigoare nu prevede o perioadă de timp, în care trebuie să avem anvelope de iarnă pe autoturism, însă acest lucru depinde de condițiile meteorologice. Astfel, șoferii trebuie să aibă cauciucuri de iarnă doar când circulă pe drumuri acoperite cu zăpadă, gheață sau polei, indiferent de perioadă calendaristică.

În funcție de perioada în care pot fi folosite, anvelopele pot fi de vară, de iarnă sau all season.

Anvelope de vară

Pot fi folosite la temperaturi de peste 7 grade C, în cea mai lungă perioadă din an. Folosirea acestora pe timp de vară oferă siguranță maximă în timpul condusului, iar distanța de frânare obținută este mai mică decât a unei anvelope de iarnă sau all season. Fiind proiectate să reziste la temperaturi ridicate și având în componență un material compozit de cauciuc rigid, aceste anvelope oferă aderență și manevrabilitate foarte bună pe carosabil umed și uscat.

Anvelope de iarnă

Realizate dintr-un material mai moale, anvelopele de iarnă își păstrează proprietățile la temperaturi de sub 7 grade C, oferind aderență bună chiar și în condiții de carosabil acoperit de noroi, zăpadă sau gheață. Compoziția lor chimică oferă nu numai un contact bun cu carosabilul, dar și

performanțele de frânare vor crește, în sezonul rece.

Anvelopele all-season

Anvelopele all-season, propuse de producători ca soluție intermediară, au avantajul costului inițial mai mic în comparație cu două seturi diferite de anvelope. Puteți folosi acest tip de anvelope în cazul în care locuiți într-o regiune în care temperaturile, în timpul iernii, nu scad sub temperatura de -5 grade C. Aceste anvelope îmbină calitățile anvelopelor de vară și a celor de iarnă, însă, în condiții extreme, sunt inferioare celor destinate unui singur sezon.

Vă invităm să aflați cum alegeți anvelopa potrivită autoturismului.

Cel mai sigur mod de a afla dimensiunea corectă a anvelopelor de pe autoturismul dumneavoastră este să consultați cartea de identitate, unde sunt specificate dimensiunile standard pentru fiecare model de autoturism. Neținând cont de aceste dimensiuni, există riscul ca autoturismul să nu treacă ITP-ul sau, în cazul unui accident, să nu puteți fi despăgubit, deoarece nu respectați indicațiile constructorului.

Alegerea anvelopelor potrivite pentru autoturismul dumneavoastră depinde de mai mulți factori, cum ar fi: vremea în regiunea în care locuiți și circulați, stilul de conducere, tipul de autoturism condus și bugetul dumneavoastră.

Mai departe, vom învăța cum să interpretăm simbolurile de pe anvelopă.

195: Lațimea benzii de rulare a anvelopei, măsurată în milimetri.

65: Raportul dintre înălțimea secțiunii transversale a

anvelopei și lățimea benzii de rulare a acesteia. 65 înseamnă ca înălțimea reprezintă 65% din lățimea benzii de rulare (65% din 195).

R: Radial, construcția radială a carcasei anvelopei.

B: Bretea, construcție bretea a carcasei anvelopei.

D: Diagonală, construcție în diagonală a carcasei anvelopei.

15: Diametrul cercului interior în inch, exact dimensiunea pe care se potrivește anvelopa.

91: Indice de încărcare. Indică sarcina maximă măsurată în livre, pe care o poate susține o anvelopă la presiunea optimă de umflare. Sarcina maximă măsurată în livre și kilograme este menționată în două locuri pe flancul anvelopei.

V: Indice de viteză. Reprezintă viteza maximă la care este proiectată să ruleze în siguranță o anvelopă. Este stabilit de către producătorii auto peste viteza maximă constructivă a mașinii.

TUBELESS: Anvelopa fără camera de aer. Anvelopele moderne de uz normal nu mai folosesc camere de aer pentru etanșeizare, ci un strat de cauciuc sintetic la interior care ia locul acesteia.

DOT: Indică faptul că anvelopa este în conformitate cu Department of Transportation (DOT)

ND: Țară de fabricație

PDV9: Codul fabricii

INHR: Codul dimensional

4312: Săptămâna și anul fabricației – săptămână 43 din anul 2012.

M + S: Marcajele pentru noroi (MUD) și zăpadă (SNOW). Indică

faptul că anvelopa este, conform regulilor europene, o “anvelopă de zăpadă”.

RFT, ROF, DSST, SSR, SST, XRP, RUNFLAT: specificații ce desemnează anvelopele runflat. Acestea beneficiază de flancuri laterale întărite, care îi permit șoferului să ruleze în continuare deși anvelopa a survenit avarii, care ar fi oprit alte vehicule din cauza unei pene.

Mai jos v-am pregătit câteva sfaturi legate de anvelope, pentru a prelungi viața acestora și a fi în siguranță:

- Verifică presiunea din anvelope cel puțin o dată la două săptămâni (când anvelopa este rece);
- Verifică specificațiile producătorului privind presiunea din anvelope, în funcție de stilul de condus și greutatea totală a autoturismului;
- Durata medie de viață a unei anvelope este de 5 ani. Verifică eventualele semne de îmbătrânire, crăpături și data de fabricație;
- Verifică periodic geometria roților, pentru a evita uzura neuniformă a anvelopelor;
- Adâncimea minimă legală a canelurilor este de 1,6 mm, însă recomandăm ca anvelopele să se schimbe la adâncimea de 2,5 mm;
- Recomandăm rotirea anvelopelor pe axe, pentru o uzură uniformă;
- Când schimbați anvelopele de vară, schimbați-le pe toate patru cu cele de iarnă;
- Ia în calcul indicii de greutate de pe anvelopă și nu încarcă autoturismul mai mult decât permite;
- Ia în calcul indicii de viteză de pe anvelopa și nu rula

cu o viteză mai mare decât este permis;

- Uzură neuniformă a anvelopelor are o cauză, așa că trebuie mai întâi găsită această cauză și ulterior schimbate anvelopele;
- Utilizarea roților de urgență (rezervă) se face până la primul service, la viteza maximă specificată pe acestea sau în cartea de service;
- Nu folosi anvelope de vară la temperaturi de sub 7 gr C și anvelope de iarnă la temperaturi de peste 7 gr C. Compoziția fiecărui tip de anvelopa îi permite să fie eficientă în funcție de temperatură și suprafața de contact. Utilizându-le necorespunzător, acestea își pierd proprietățile dinamice și nu oferă securitate.

Sursa: norauto.ro

**„Centrala verde” cu compost –
cea mai ieftina sursa
naturala de caldura si
energie**

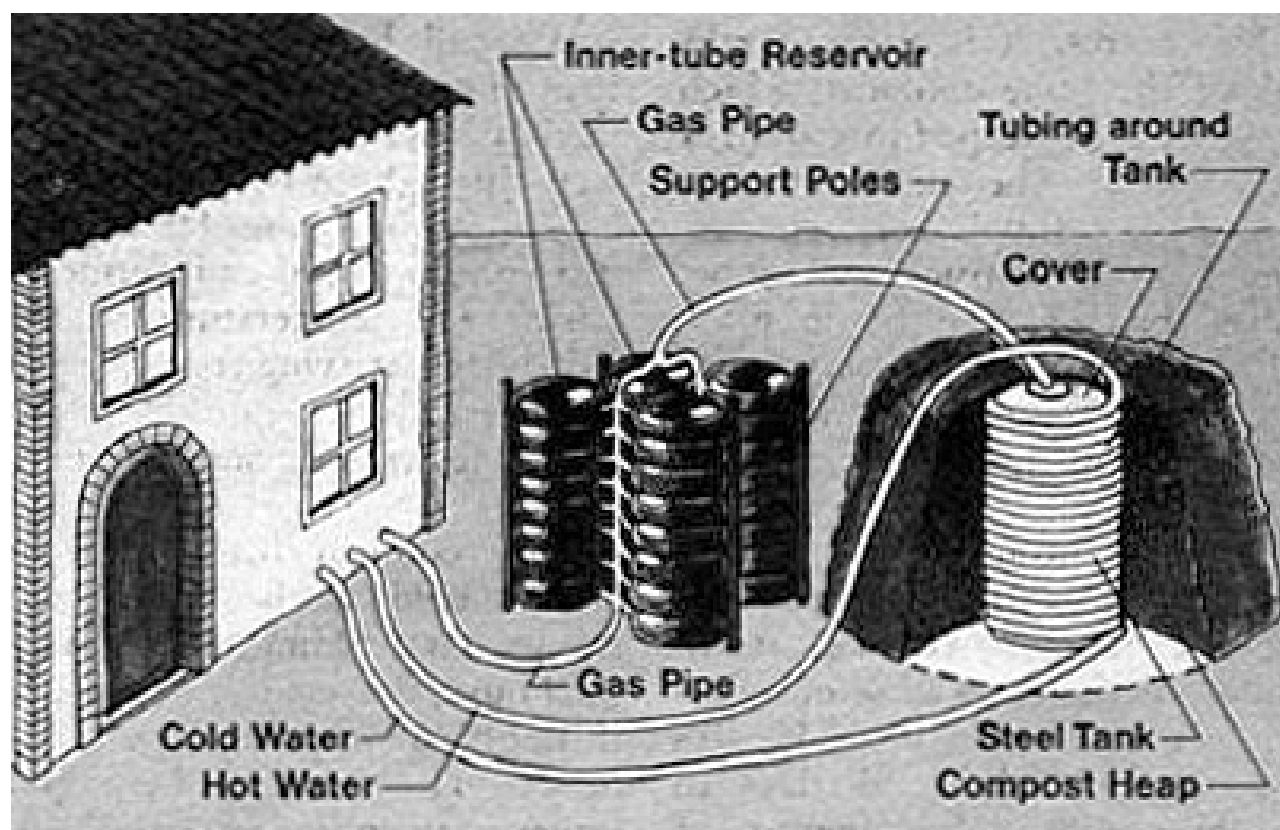
Centrala verde cu compost

inventata de francezul Jean Pain in anii '70 este o sursa naturala independenta de energie termica si gaz natural, pe care si-o poate construi oricine, cu o minima investitie. Ingeniosul sistem este construit ca un generator pe baza fermentarii naturale a compostului si poate furniza unei ferme cu suprafata de 1500 mp intreaga caldura, gazul metan si electricitatea necesare pentru iarna pe o perioada de 12-16 luni.

0 metoda vizionara

Compostul este un amestec de lemn verde tocat cu frunze cu tot pana la dimensiunea aschiilor si inmuat bine cu apa, care are proprietatea de a genera caldura; pe baza acestei proprietati Jean Pain a construit, dupa multe incercari de

variante, o movila din resturi de lemn tocat intr-o forma circulara, asemanatoare unei pile electrice, cu diametrul de 5 metri si inaltimea de 2,5 metri. Unele surse dau dimensiuni mult mai mari, de 10 x 6 metri. In orice caz, importante sunt forma cilindrica si un raport de $\frac{1}{2}$ intre inaltime si diametru.

Materialul folosit la compost este nepretentios, crengi de copaci si de tufisuri, adica exact ceea ce ramane de la curatarea padurilor si a perdelelor forestiere pentru intinerire! Conditia de baza este ca lemnul sa fie verde, nu uscat. Se pot folosi esente de foioase pentru ca genereaza o mai buna fermentare decat rasinoasele.

Construirea

Resturile de lemn si frunzele se toaca pana la dimensiunea unor aschii cu o grosime de pana la 5 mm. Atentie, o dimensiune mai mica a aschiilor produce intotdeauna o tasare mai puternica a stratului de compost, eliminarea unei mari parti de aer si, in consecinta, reducerea posibilitatii de fermentare!

Baza gramezii de compost trebuie sa fie plana si acoperita de o folie din plastic care se foloseste la amenajarea iazurilor, pentru a nu permite apei sa se scurga in sol. Materialele folosite la constructie sunt: circa 100 de metri de teava maleabila din plastic pentru conducerea apei in interiorul movilei, o pompa pentru circulatia apei, un rezervor metalic solid de 4 mc pentru biogaz cu conducta de metal pentru colectarea gazului si o plasa de sustinere a compostului (care poate fi un gard de otel obisnuit).

Constructia se poate ridica in circa sase ore de munca sustinuta, daca se utilizeaza mijloace mecanizate.

Peste folia asezata pe pamant se monteaza circular gardul de sustinere si apoi se trece la umplerea spatiului cu lemnul tocat, concomitent cu asezarea in spirala, de jos in sus, in jurul rezervorului de biogaz, a conductei pentru apa calda. In centrul constructiei se aseaza rezervorul pentru biogaz, care trebuie sa fie situat cu capatul de sus la limita superioara a movilei si cu cel de jos la cel putin un metru deasupra bazei movilei, pentru a i se asigura incalzirea constanta. Pe timpul construirii si in urmatoarele patru zile se uda din belsug

fiecare strat de lemn adaugat si tasat, astfel incat sa aiba o umiditate de cel putin 70%. Cea mai frecventa greseala care duce la esec este tocmai umiditatea prea mica a amestecului de lemn, care intarzie producerea compostului.

Compostul pentru rezervorul de biogaz trebuie prelucrat si inmuierat in apa cu cel putin doua luni inainte de construirea „centralei”. Rezervorul trebuie sa aiba un volum de aproximativ 4 mc din care trebuie asigurat un spatiu liber pentru acumularea gazului.

Odata terminata constructia, conducta de apa si teava de biogaz se racordeaza la instalatiile de incalzire si la terminalul de gaz dorit. Biogazul se poate utiliza, dupa o filtrare prealabila de impuritati, la bucatarie ori la alimentarea autovehiculelor cu motoare adaptate, prin stocare in butelii speciale. Noi recomandam consultarea si acreditarea acestei activitati de catre institutiile specializate.

Este bine ca intreaga constructie sa se acopere cu un strat din baloti de paie peste care se poate aseza, bine legata, o folie de plastic cu gauri de aerisire pe latura verticala, pentru a o feri de intemperiiile sezonului rece – vant puternic, ploi, zapada, ger.

De retinut!

- Trebuie avut in vedere faptul ca procesul de fermentatie are nevoie de o perioada cuprinsa intre 70 si 90 de zile, asa ca trebuie sa terminati lucrarea cu cel putin trei luni inainte de inceperea iernii!

-Unii specialisti recomanda adaugarea gunoiului de grajd, care accelereaza fermentatia si maresteste concentratia biogazului.

-Ati remarcat, desigur, constructia „centralei” bio sub forma unei pile electrice; butelia de biogaz in centru, inconjurata de o manta de compost care ii asigura caldura necesara formarii biogazului. Ei bine, aceasta caldura se poate recupera prin apa circulata in interiorul mobilei, care ajunge la o temperatura de 60-65 de grade Celsius si cu un debit de 4 litri/minut, suficienta pentru nevoile casnice ale unei gospodarii precum incalzirea pe timp de iarna a unei suprafete de 1500 mp si utilizarea la bucatarie si la baie.

-Cantitatea de biogaz produsa in rezervor poate ajunge la 300-400 mc pe toata durata de functionare.

-La sfarsitul duratei de viata a instalatiei, compostul se poate utiliza ca cel mai bun ingrasamant natural pentru gradina. De aceea, aceasta instalatie este recomandata fermelor si mai ales agricultorilor care isi strang toamna gunoiul de grajd in gradini pentru a fermenta fara folos pana in primavara; folosind aceasta inovatie ei pot exploata la maximum posibilitatile pe care le ofera aceasta resursa naturala gratuita in loc sa o lase sa-si piarda degeaba una dintre cele mai importante calitati pe care o ofera natura – aceea de a produce caldura!

Sursa: 100construct.ro

Cum Să-ți Alegi un Ceas. Ghidul Complet pentru Bărbați

De mult timp, ceasul a încetat să mai fie doar un accesoriu util. Mai ales pentru bărbați, ceasul este astăzi un statement înaintea de toate. În funcție de ceasul pe care îl ai la mână, de cât de bine îl îngrijești sau cum l-ai asociat cu ținuta, cineva își poate da seama de stilul tău de viață, de statutul social și de gusturile și preferințele tale.

Așa că alegerea ceasului poate să fie, brusc, ceva mai

complicată decât îți imaginezi. La ce să te uiți? Ce ar trebui să știi? Ți-am pregătit un ghid cu câteva direcții de care să ții cont dacă ești în căutarea unui ceas și nu știi de unde să începi.

Cum să îți alegi un ceas. 4 lucruri de care să ții cont

Până să te gândești la orice altceva, cel mai important lucru este să îți placă ceasul respectiv. Dacă nu te reprezintă sau nu îți reflectă personalitatea, stilul și statutul, atunci orice alte caracteristici ale ceasului, indiferent de calitatea sau bugetul alocat acestuia, pot să fie nepotrivite în imaginea de ansamblu.

Dacă ai bifat deja lucrurile de mai sus, atunci iată la ce să te uiți atunci când îți alegi un ceas:

#1. Mecanismul

Nu degeaba mecanismul este numit și „inima ceasului”. El este responsabil pentru determinarea orei, minutului și a secunde. În principiu, există două tipuri de ceasuri, în funcție de mecanismul după care funcționează.

• Ceasuri electronice sau Quartz

La rândul lor, ceasurile electronice cunosc mai multe derivații. Există ceasuri Quartz clasice, care funcționează pe baterie, dar există și Quartz speciale de tip solar. Le vei regăsi sub denumirea de Eco-Drive la brandul Citizen sau Seiko

Solar la brandul Seiko.

Care sunt principalele diferențe? Mecanismele solare au o durată de viață a bateriei de până la șase ori mai mare, în timp ce o baterie obișnuită durează între un an jumătate și doi ani. În cazul ceasurilor care funcționează pe bază de mecanism solar, cadranul ceasului este un panou fotovoltaic care înmagazinează lumina solară printr-un acumulator.

Brandul Seiko, de exemplu, mai produce și un mecanism numit Kinetic, care înglobează principiul mecanismului automatic cu beneficiile unui mecanism Quartz. Ceasurile automate au capacul din spate din geam, prin care poți vedea cum se învâрте o contragreutate care acționează un dinam și care, la rândul lui, produce electricitate și încarcă un acumulator.

În general, un mecanism de tip Quartz este mult mai rezistent la șocuri și este, prin excelență, cel mai precis mecanism pentru un ceas.

- **Ceasuri mecanice**

Ceasurile mecanice sunt și ele împărțite în mai multe categorii: există ceasuri manuale – care funcționează prin întoarcerea frecventă a roțiței, dar și automate. Acestea din urmă funcționează prin mișcarea naturală a încheieturii purtătorului, nemaifiind necesară întoarcerea manuală.

#2. Carcasa

E recomandat să fie din oțel inoxidabil, pentru că are calitatea cea mai ridicată. Și oțelul poate fi de mai multe feluri, cel mai bun fiind oțelul 316 L; câteva branduri care produc ceasuri numai din acest tip de oțel sunt, de exemplu, Tissot, Junkers, Zeppelin, Citizen și, parțial, Seiko.

Carcasa poate fi și din alamă sau din alamă cu spatele din oțel – acestea din urmă sunt recomandate în mod special alergicilor.

#3. Geamul

Geamul ceasului poate fi din trei tipuri de materiale.

- Plastic. Este cel mai slab calitativ, pentru că se zgârie foarte ușor, însă vestea bună este că se poate polisa.
- Cristal mineral. Nu se sparge, dar se zgârie, este mult mai dur decât plasticul, însă nu se polisează.
- Cristal safir. Este cel mai indicat deoarece are cea mai mare transparență, poate fi tratat cu antireflex și este cel mai rezistent. Brandul care folosește la toate ceasurile cristal safir este Tissot.

#4. Cureaua sau brățara

O primă categorie de curele sunt cele din piele. Atenție la calitatea acesteia. Curelele pot fi din materiale de calitate inferioară cum ar fi vinilul, dar și de calitate medie – partea din spate din piele naturală, iar partea din față din imitație de piele – și, nu în ultimul rând, de calitate superioară: piele naturală 100%. Aceasta este și cea mai elegantă alegere.

De asemenea, există o altă categorie de curele, cele din silicon. Ceasurile care au curele din silicon au avantajul că sunt antialergice, se spală ușor și arată foarte bine.

A treia categorie de curele o reprezintă curelele velcro sau textile, de tipul celor făcute cunoscute de brandul Daniel Wellington. Acestea sunt foarte bune pentru că se pot spăla, lucru foarte important pentru un ceas care, pe termen lung, acumulează foarte multe bacterii dacă nu este constant îngrijit.

Brățările sunt metalice și se poartă, în general, pe ceasuri casual, de zi cu zi. Ele se deteriorează mai greu și sunt cele mai viabile, inclusiv în ceea ce privește prețul.

Sursa: watchshop.ro